

Osztályozás

92

Medgyessy Ferenc

1959.

Személy

Helyszám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: Hegyi Füstös István

Cím:

Forrás:

KÉPSOR
MEDGYESSY FERENC ÉLETEBŐL

Országvilág
1959. II. 11.

Január 10-én lett volna 78 éves Medgyessy Ferenc, kétszeres Kossuth-díjas szobrászművészünk, a Munka Vörös Zászló Érdemrendjének, a Párizsi Világkiállítás nagydíjának stb. tulajdonosa — mindenki „Feri bácsija”. De már tavaly is nagy betegen topogott remek szobrai között, 78. születésnapjára pedig műterme — immár múzeummá csendesült. Felesége, Mária és testvére, dr. Medgyessy Gábor főorvos megilletődötten kalauzolja a vendégeket. A világhírű alkotásokról, a Velenében éppen most kiállított „Táncosnő”-ről, a Moszkvában bemutatott „Martinász”-ről, a Párizsban régebben sikert aratott allegorikus szobrokról és többi műveiről már sok szó esett... Vegyük szemre a múzeumból most a kisebb alkotásokat. Fényképek, jóízű régi históriák sorjáznak elő. Egy ellobbant gazdag élet ité maradt szikrái.

Móricz Zsigmond kis diák korától sírig hű barátja volt Medgyessy Ferencnek. Nehéz léptei de sokszor végig koptatták a Százados úti művésztelép köves útját! Kezdetben bizony »csak« ilyen vendégek voltak a mesternek, mert Fortuna, a szerencse istenszónya másfelé járt látogatóba. Az incheséges években ki is írta nagy szobrászunk az ajtajára: »Pénzt ide csak hozni lehet!« — Móricz Zsigmond elővette ceruzáját, s utánaírta: »Akkor ide gyakran jövök: M. Zs.«

Ha volt miből, senki sem tudott gavallérosabban adni Feri bácsinál. Ő a dolgok értékét ismerte — az árát nemigen. Egyszer valami »karitásos« célra annyit adott, hogy a gyűjtögető apácák majd hanyatt estek. Rá is kaptak a jószívű adakozóra, s egymás kezébe adták a kilincset. A mester eleinte szabadkozott, de ez csak olaj volt a tűzre. — Egyszer végre megtalálta az elhárítás végleges módját... Csöngetnek... Feri bácsi kiles az ablakon. (Epp fürdött.) Aztán azon-vizesen, »csak úgy« kinyitja az ajtót, s tessékeli befelé a kedves nővéreket... Azok persze éles sikollyal hátra arcot csináltak — s hosszú ruhájukat térdig felhúzáva, hogy gyorsabban futhassanak — kiszaladtak a művésztelépről.

Az utolsó közös kép 1958 májusában a Balatonfüreti Szívkórház kertjében.

Feri bácsi... Feri bácsi... csupa mosoly, csupa derű a rávaló emlékezés. Művész volt izzig-ve- rig. Néha szavakba, néha eseményekbe formálta jókedvét... Olykor szobrokba is. Akl rágondol: az élet jut eszébe. Pedig már fél éve pihen a Kerepesi temetőben.

Hegyi Füstös István